

עמ"ת 36237/09/15 - א ב נגד מדינת ישראל

עמ"ת 36237-09-15

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אריה רומנוב

בעניין: א ב

העורר

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ העורר: עו"ד גבריאל טרוניםולי

ב"כ המשיבה: עו"ד שרית דרור

החלטה

1. לפני ערר על החלטתו מיום 7.9.15 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) אשר ניתנה במסגרת תיק מ"ת 6934-09-15. בהחלטה זו נעתר בית משפט השלום לבקשת המשיבה והוראה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום בו הוא מואשם בעבירות שביצע, לפי הטענה, כלפי אשתו ובקשר אליה. מדובר בעבירות של היזק לרכוש במזיד, הפרת הוראה חוקית, איומים והכשלת שוטר במילוי תפקידו. בתום דיון שהתקיים לפניו ביום 13.8.15 קבע בית משפט השלום (ולעניין זה לא הייתה מחלוקת), כי יש ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר וקיימת עילת מעצר. בית המשפט הורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של העורר, ותסקיר כזה הוגש. בתום דיון נוסף שהתקיים לפניו ביום 7.9.15 נעתר בית המשפט לבקשת המשיבה והורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, ומכאן הערר שלפניי.
3. בהחלטתו הראשונה ציין בית משפט השלום כי בכתב האישום לא מיוחסת לעורר אלימות של ממש כלפי המתלוננת אלא רק עבירת איומים, וכי אין מדובר באיומים מהרף הגבוה. לתוצאה שנקבעה בהחלטתו השנייה ולפיה יש להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, הגיע בית המשפט לנוכח קביעתו בדבר רמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מהעורר כלפי המתלוננת. למסקנה זו הגיע בית משפט השלום על יסוד המשקל המצטבר של הנתונים הבאים: התרשמותו של שירות המבחן מאישיותו של העורר ומטיב מערכת היחסים הקיימת בינו לבין המתלוננת המתבטאת בדפוסי התנהגות אובססיביים של העורר כלפי אשתו; עברו הפלילי של העורר הכולל עונש מאסר על תנאי בר הפעלה; העובדה שהליכים טיפוליים שננקטו בעבר נגד העורר בדמות צו שירות לתועלת הציבור לא נוצלו על ידו ועל כן הצו הומר במאסר בעבודות שירות; והעובדה כי העורר עבר, לכאורה, את העבירות המיוחסות לו באישום השני בעוד שצו הרחקה תלוי ועומד נגדו.
4. בית משפט השלום התייחס בהחלטתו השנייה להמלצת שירות המבחן לבחון אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו של העורר, ואולם מסקנתו של בית המשפט הייתה שאין מקום לעריכת בחינה כזאת, שכן כאשר מדובר במעצר בפיקוח אלקטרוני האפשרות להפר את תנאי השחרור עדיין קיימת, ועל כן נדרשת מידה של אמון שיש לתת בעורר וכן פיקוח אנושי מניח את הדעת אשר יבטיחו כי יימנע מהעורר להגיע לאשתו, לאיים עליה ולפעול באלימות כלפיה.
5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ונתתי דעתי לטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הערר. אכן, העורר אינו מואשם בכך שנהג באלימות פיזית כלפי אשתו. ואולם מחומר החקירה עולה, כי ביסוד המעשיות הלכאוריים המיוחסים לעורר קיימת מערכת יחסים בעייתית מאד של העורר כלפי אשתו, ובמיוחד חשדו כי היא בוגדת בו. די אם אציין כי באישום השני מואשם העורר, כי בשל חשדו האמור וחרף צו הרחקה שהיה תלוי נגדו, העורר הסיע את אשתו במכונית ברחובות העיר, בניגוד לרצונה, תוך שהוא אומר לה שהוא יודע שהיא בגדה בו, ודורש ממנה למסור לו פרטים בקשר לכך. נסיעה זו הסתיימה בשל כך שהעורר נהג במכונית כשהוא מזגזג בין הנתיבים, וסיוור משטרתי שגרתי הבחין בכך והורה לעורר לעצור. מקריאת הודעת המתלוננת ניתן בהחלט להתרשם מהאווירה הקשה ששררה באותו זמן במכונית.
6. לעורר הרשעות קודמות, שאחת מהן היא בגין עבירת אלימות אותה ביצע כלפי אשתו, ואשר בקשר אליה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי. את העבירות המיוחסות לו באישום השני עבר העורר, לכאורה, בעוד צו הרחקה למשך 10 ימים, שניתן על ידי קצין משטרה מספר ימים קודם לכן בשל אירועי האישום הראשון, תלוי ועומד נגדו. לכך יש להוסיף, כי בתסקיר מפורט שהוגש על ידי שירות המבחן מביא שירות הסכנה הנשקפת מפני העורר.
7. הצעת העורר היא, כי הוא ישוחרר לבית הוריו בי בפיקוח אנושי, או שיהיה נתון בבית ההורים במעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט לא ראה לקבל את הצעתו של העורר, ולא מצאתי פסול בהחלטה זו, בין היתר לנוכח הקרבה שבין מקום מגורי המתלוננת לבין המקום אליו מתבקש בית המשפט לאפשר את שהייתו של העורר. חוששני, כי לנוכח הקרבה הפיזית בין שני המקומות, ולנוכח התמונה הלכאורית המצטיירת, גם אם העורר ישהה בבית הוריו במעצר בפיקוח אלקטרוני, קיים חשש שהוא יפר את המעצר ויפגע באשתו.
8. במהלך הדיון שהתקיים לפניי העלה ב"כ העורר הצעה ולפיה העורר יתגורר בבית אחותו בר ולא בבית הוריו. ב"כ העורר ציין, כי הוא התלבט בהקשר זה אם להגיש ערר או לפנות אל בית משפט השלום בבקשה לעיון חוזר. עוד הוא ציין, כי לאחות יש משפחה משלה ועל כן שהותו של העורר בביתה לא תהיה קלה. לא ראיתי מקום לבדוק אפשרות זו במסגרת הערר שלפניי. ככל שההצעה עדיין עומדת על הפרק, פתוחה בפני העורר האפשרות לפנות אל בית משפט השלום בבקשה לעיון חוזר, ובית המשפט יחליט בעניין כמיטב חוכמתו.
9. סוף דבר. בית משפט השלום בחן את כל הנתונים שהיו לפניו והגיע לתוצאה ראויה בנסיבות העניין. לפיכך, לא ראיתי מקום לקבל את הערר, ואני מחליט לדחותו.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשע"ו, 30 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.